

[L. D. Rasmussen.]

blikket er Tale, har 15 Mand været beskæftiget fra 30 til 37 Aar, 11 fra 25 til 30 Aar, 29 fra 20 til 25 Aar, 39 fra 15 til 20 Aar, 146 fra 10 til 15 Aar og 114 fra 5 til 10 Aar. Det vil sige, at 354 Mand har været beskæftiget i et Tidsrum af fra 5 til 37 Aar. Der er 161, der har været beskæftiget fra 1 til 5 Aar. Det viser sig altsaa, at det er Arbejdere, som, selv om de bliver betegnet med Ordet Ekstraarbejdere, dog er knyttet meget fast til Staten som Arbejdsgiver, og jeg kan ikke se rettere end, at det er i Overensstemmelse med Rimelighed og Retfærdighed, at disse Arbejdere bliver behandlet paa samme Maade som de, der er fast ansat.

Jeg maa ligeledes fraraade det udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag. Jeg skal ikke nægte, at jeg blev noget forundret ved at se dette Ændringsforslag fremkomme, fordi det paagældende Mindretal ikke allerede i Fjor havde haft Øjet aabent for, at denne Udgift var overflødig. I Fjor har det nemlig selv været med til at bevilge det første Beløb, 25 000 Kr., til Forarbejder til Bygningen af denne Færge, og det forekommer mig ejendommeligt, at man saa standser, thi sikkert er det jo dog, at Forholdene i og for sig ikke er blevet anderledes i Aar end i Fjor. Jeg tror ikke, at Trafikken skulde være gaaet saa stærkt ned i Aar, at det skulde være mindre paakrævet end i Fjor. Følgelig har det sin Berettigelse at faa bygget en ny Færge, thi, som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, der er for lidt Ekstramateriel. Det er ganske klart, at jo stærkere Færdselen over Store Bælt bliver, des mere maa der være af Reservemateriel, for at Overførselen ikke en Dag skal strande. Jeg maa derfor indtrængende fraraade Vedtagelsen af det stillede Ændringsforslag, anbefale Flertallets og fraraade Mindretallets.

Mads Larsen: Jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, at den højtærede Ministers Opfattelse af Indholdet af den Lov, vi her taler om, er rigtig. Thi naar fjerdesidste Stykke i § 7 siger:

„Hvis Ændring i de bestaaende Forhold agtes foretaget, skal Sagen af Ministeren herefter forelægges vedkommende Amsraad, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer begærer Ruten opretholdt som hidtil, skal det have sit Forblivende herved. I alle andre Tilfælde træffer Ministeren for offentlige Arbejder Afgørelsen.“

saa kan jeg ikke forstaa, at den væsentlige Afgørelse er henlagt til Amsraadet. — Nu

siger Ministeren selv, at § 7 er bortfaldet, og jeg kan udmærket godt forstaa, at Sagen ikke nu administrativt kan laves om, da Ministeren maaske allerede har sanktioneret Amsraadets Afgørelse. Men maa jeg saa henvise til sidste Stykke af § 3, som jeg citerede før, der utvivlsomt vil blive gældende Regel i Fremtiden, hvis man ikke laver Loven om:

„I andet Fald bliver Sagen med de indhentede Oplysninger paa ny at behandle af Raadet, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer fastholder sin Beslutning, er denne endelig. I modsat Fald afgør Ministeren Sagen.“ Da $\frac{3}{4}$ aldeles ikke har været til Stede, men Stemmetallene har staaet saa nær ved hinanden, at der kun var 6 Stemmer for den Beslutning, der blev truffet, og 5 imod, kan jeg ikke forstaa, at man kan sige, at Sagen er overladt til Amsraadets Afgørelse.

Pinstrup: Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Udtalelse om, at det er hans Hensigt at overlade til Havnene at ansætte Havnetaksterne, altsaa i Modsetning til det, som Havnenes Sammenlutning kræver: ensartede Takster. Det forekommer mig, at man maa kunne overlade til Havnenes Bestyrelser og de paagældende Byraad selv at tage Vare paa Havnenes Økonomi, og det vil de sikkert ogsaa gøre. Det, som, saa vidt jeg har forstaaet, Aalborg og Aarhus ønsker, er at faa en Stilling svarende til Københavns Havn: ikke at opkræve Afgift af Varer, der føres fra disse Havne til andre indlandske Havne; og naar Aalborg og Aarhus mener at kunne gennemføre en saadan Havnepolitik, der jo kun kan være til Gavn for de Erhverv, der skal have de paagældende Varer, skønner jeg heller ikke, at Regering eller Rigsdag skulde lægge Hindringer i Vejen herfor.

Pinholt: Den højtærede Minister udtalte, at der ikke i Lønningskommissionen var noget Underudvalg, der behandlede disse Arbejdsforhold. Det er ikke rigtigt; der er i Lønningskommissionen et Underudvalg om Anvendelse af Ikke-Tjenestemænd i Statens Tjeneste, og herindunder falder ogsaa disse Ekstraarbejdere. Og naar Kommissionen virkelig sidder og overvejer disse Spørgsmaal, forekommer det mig ganske urimeligt, at man her, forud for denne Kommissions Arbejde, vil afgøre Spørgsmaalet. Derfor finder jeg det rigtigt at tage dette Spørgsmaal ud, indtil man ser, hvad Lønningskommissionen foreslaar.